

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો બત્રીસમું

બીજી કસોટીના ભવિષ્યવાણીય મહત્વનું ઉદ્ઘાટન: પશુની મૂર્તિ અને 144,000ના મુદ્રાંકનના સમયને સમજવું

Jeff Pippenger
2024-03-12

અગાઉના લેખોમાં અમે ત્રણ દૂતો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતી ત્રણ પરીક્ષાઓમાંથી બીજી પરીક્ષાના ભવિષ્યવાણીય લક્ષણોને ઓળખવામાં સમય વિતાવ્યો હતો. દરેક દૂત એક નિર્દિષ્ટ પરીક્ષાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને બીજી પરીક્ષા દૃશ્ય પરીક્ષા તરીકે પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. અમે ત્રણેય દૂતોને ઓળખ્યા હતા, અને તેમની અનુરૂપ પરીક્ષાઓની ઓળખ દાનિયેલના પ્રથમ અધ્યાયમાં પણ થાય છે, જ્યાં ત્રણ પરીક્ષાઓમાંથી બીજી પરીક્ષા દાનિયેલ અને ત્રણ શ્રેષ્ઠ પુરુષોએ બેબિલોનના આહારના બદલે શાકાહારી આહાર લીધા પછી તેમના દેખાવ પર આધારિત હતી. બીજી પરીક્ષાનું એક અન્ય લક્ષણ એ છે કે તે ઘણી વાર ચર્ચ અને રાજ્યના સંયોજનના પ્રતિનિધિત્વ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવે છે.

ઉત્પત્તિ અધ્યાય અગિયારમાં નિમ્નોદના બાબેલના પતનમાં ત્રણેય દૂતો અને તેમની અનુક્રમી પરીક્ષાઓ ઓળખાય છે. આ ત્રણ પરીક્ષાઓ ત્યાં પદ ૩, ૪ અને ૭ માં “ચાલો” આ અભિવ્યક્તિ ત્રણ વાર વપરાઈ છે તે દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. પદ ૪ માં આવેલ “ચાલો” ની બીજી અભિવ્યક્તિ બીજા દૂતની પરીક્ષાને ચિહ્નિત કરે છે.

અને તેઓએ કહ્યું, આવો, આપણે પોતાના માટે એક શહેર અને એક મિનાર બાંધીએ, જેનું શિખર આકાશ સુધી પહોંચે; અને આપણે પોતાનું નામ કરીએ, નહિતર આપણે સમગ્ર પૃથ્વીના મુખ પર વિખેરાઈ જઈએ. ઉત્પત્તિ 11:4.

એક શહેર રાજ્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને એક મીનાર ચર્ચનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેઓએ એક વિશિષ્ટ સ્વભાવ પણ ઇચ્છ્યો હતો, જે પોતાના માટે નામ બનાવવાની તેમની ઇચ્છામાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. બીજી કસોટીમાં સ્વભાવ ઘણીવાર પ્રગટ થાય છે, અને તે વિરુદ્ધ સ્વભાવ સાથેના વિરોધાભાસમાં પ્રગટ થાય છે, જેમ કે કાયિન અને હાબેલ, બુદ્ધિશાળી અને મૂર્ખ કુંવારીઓ, અથવા દાનિયેલની બીજી કસોટીમાં બેબિલોનનો આહાર કરનારાઓ અને દાળ ખાવનારાઓ વચ્ચેના દૃશ્યમાન દેખાવના ભેદમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

હું તને વિનંતી કરું છું કે તારા સેવકોની દસ દિવસ પરીક્ષા કર; અને અમને ખાવા માટે શાકાહાર અને પીવા માટે પાણી આપવામાં આવે. પછી અમારી મુખાકૃતિ તારી સમક્ષ જોવામાં આવે, અને રાજાના ભોજનનો ભાગ ખાતા છોકરાઓની મુખાકૃતિ પણ જોવામાં આવે; અને તું જે જોશે તે પ્રમાણે તારા સેવકો સાથે વર્તન કરજે. તેથી તેણે આ બાબતમાં તેમની વાત માની, અને દસ દિવસ તેમની પરીક્ષા કરી. અને દસ દિવસના અંતે તેમની મુખાકૃતિ રાજાના ભોજનનો ભાગ ખાતા બધા છોકરાઓ કરતાં વધુ સુંદર અને દેહથી વધુ તંદુરસ્ત જણાઈ. દાનિયેલ 2:12-15.

મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં, બીજા દૂતની કસોટીએ ઉપાસકોના બે વર્ગોને પ્રગટ કર્યા. જે વર્ગ આ કસોટીમાં નિષ્ફળ ગયો તે રોમની દીકરીઓ બન્યો; બીજો વર્ગ તેઓ હતા જે આગળ વધતા પ્રકાશને અનુસરતા રહેતા વિશ્વાસુઓ હતા. રોમની દીકરીઓ માતાની પ્રતીકાત્મક-ભવિષ્યવાણીય રચનાને પ્રતિબિંબિત કરે છે, અને જે માતાની તેઓ દીકરીઓ બન્યાં, તેની ઓળખ વ્યભિચારિણીઓની માતા તરીકે થાય છે. ભવિષ્યવાણીય અર્થમાં વ્યભિચારિણી એવી કલીસિયા છે જે રાજ્ય સાથે સંબંધમાં પ્રવેશે છે, જેમ કે પાપાશાહીનું પ્રતિબિંબ છે.

પ્ર કાશન પુસ્તકના ચૌદમા અધ્યાયમાં દર્શાવાયેલ ત્રણ દૂતોમાંનો પ્રથમ દૂત, ત્રણેય દૂતોમાંના દરેક માટેના ત્રણેય પરીક્ષણો ધરાવે છે, જેમ દાનિયેલ અધ્યાય એકમાં પણ છે. દાનિયેલ અધ્યાય બારમાં પણ આ ત્રિ-પદિય પરીક્ષણ પણ પ્રક્રિયા ઓળખાવવામાં આવી છે; તેથી આ ત્રિ-પદિય પરીક્ષણ પણ પ્રક્રિયા દાનિયેલ પુસ્તકના આરંભ અને અંત—બન્નેમાં છે.

ઘણાં શુદ્ધ કરવામાં આવશે, અને ઘોળા બનાવવામાં આવશે, અને પરીક્ષિત કરવામાં આવશે; પરંતુ દુષ્ટો દુષ્ટાઈ કરશે; અને દુષ્ટોમાંથી કોઈ સમજી શકશે નહીં; પરંતુ જ્ઞાની સમજી શકશે. દાનિયેલ 12:10.

બારમા વચનમાં પ્રથમ પરીક્ષણ એ શુદ્ધિકરણ છે, જે પવિત્રસ્થાનના આંગણે થાય છે, જ્યાં મેષશાવક વધ કરવામાં આવે છે અને પાપીને ન્યાયી ઠરાવવું આરોપિત કરવામાં આવે છે. બારમા વચનમાં બીજી પરીક્ષણ શ્વેત કરવામાં આવવાની છે, જે પવિત્રસ્થાનના પવિત્ર વિભાગ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, અને જે તે સમયેનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જ્યારે વિશ્વાસીને પવિત્રીકરણ પ્રદાન કરવામાં આવે છે. ત્રીજું પગલું પરીક્ષિત થવાનું છે, જે પરમ પવિત્રસ્થાનના ન્યાયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યાં ઈશ્વરના લોકોએ મુદ્દાંકિત કરવામાં આવે છે, અને મહિમાકરણ પૂર્ણ થાય છે. ઉપાસકોના બે વર્ગોનું પ્રતિનિધિત્વ દુષ્ટો દ્વારા થાય છે, જેઓ સમજતા નથી, અને જ્ઞાની લોકો દ્વારા થાય છે, જેઓ સમજતા છે.

બીજી કસોટી, જે પવિત્ર વચનમાં અનેક વાર પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, દૃશ્યમાન કસોટીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેમાં ઉપાસકોના બે વર્ગો પ્રગટ થાય છે, અને ચર્ચ તથા રાજ્યના સંયોજનનું પ્રતીક દર્શાવવામાં આવે છે. એટલું જ મહત્વનું એ પણ છે કે બીજી કસોટીની એક વિશેષતા એ છે કે તે ત્રીજી કસોટીથી પૂર્વે આવે છે, અને ત્રીજી કસોટી ન્યાયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તથાપિ, ત્રીજી કસોટીના ન્યાય અંગે એક મહત્વપૂર્ણ મર્યાદાસૂચક નોંધ છે, કારણ કે ત્રણેય કસોટીઓમાં ન્યાય સામેલ છે, પરંતુ પ્રથમ બે કસોટીઓ એવી ઇતિહાસરેખામાં સ્થિત છે જ્યાં ચરિત્રનો વિકાસ હજી શક્ય છે. ત્રીજી કસોટી ભિન્ન છે, કારણ કે તે એક ભવિષ્યવાણીય લિટમસ કસોટી છે, જે માત્ર એટલું જ ઓળખાવે છે કે પરીક્ષણની પ્રક્રિયાના અગાઉના બે પગલાંઓમાં તમે ઉપાસકના કયા વર્ગમાં રૂપાંતરિત થયા હતા.

એક લાખ ચુમ્માલીસ હજારના મુદ્દીકરણના સમયમાં, જે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ શરૂ થયો અને યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં રવિવારના કાયદા પર પૂર્ણ થાય છે, ત્યાં ત્રણ પરીક્ષણો છે. પ્રથમ પરીક્ષણ ત્યારે આવી જ્યારે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ દૂત ઉતર્યો; અને 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ મીલરાઇટ ઇતિહાસમાં ઉતરેલા દૂત સાથેની સુસંગતતામાં, તે પરીક્ષણ પછી આહાર વિષેની એક પરીક્ષણ બને છે. દાનિયેલના પ્રથમ અધ્યાયમાં, પ્રથમ પરીક્ષણ ત્યારે આવી જ્યારે દાનિયેલે પોતાના હૃદયમાં નિર્ધાર કર્યો કે તે રાજાના આહારનો ભોજન નહીં કરે. જ્યારે ખ્રિસ્તના બાપ્તિસ્મા સમયે પવિત્ર આત્મા ઉતર્યો અને ત્યારબાદ તેમણે ચાલીસ દિવસનો ઉપવાસ કર્યો, ત્યારે તેમની પ્રથમ પરીક્ષણ આહાર વિષેની હતી.

એક લાખ ચુમ્માલીસ હજારની મુદ્દાંકન-અવધિમાં ત્રીજી અને અંતિમ પરીક્ષણ રવિવારનો કાયદો છે. તે સમયે, સાતમા-દિવસના શનિવારના દાવાઓની સમજ ધરાવતા સર્વે લોકો, જો સૂર્યના દિવસે ઉપાસના કરવાનું પસંદ કરશે, તો તેઓ પશુની છાપ ગ્રહણ કરશે, અને તેઓ સદાકાળ માટે નષ્ટ થયેલા છે. દાનિયેલ અધ્યાય એકમાં, ત્રણ વર્ષ પછી, દાનિયેલ અને તે ત્રણ શ્રેષ્ઠ પુરુષોને નેબૂપદનેઝર (રવિવારના કાયદાનું પ્રતીક) સમક્ષ લાવવામાં આવ્યા, જેથી અગાઉના ત્રણ વર્ષ દરમિયાન થયેલી તેમની તાલીમના આધારે તેમનો ન્યાય કરવામાં આવે. નિમ્રોદની બળવાની વાર્તામાં, જ્યારે ત્રીજા “ચાલો” પર પિતા અને પુત્ર નીચે ઊતર્યા, ત્યારે તે તેમની ભાષા ગૂંચવવા અને તેમને સર્વત્ર છૂટા પાડી દેવા માટે હતું. ત્રીજી પરીક્ષણ એ કસોટી-પથ્થર સમી પરીક્ષણ છે, જે બે વર્ગોને સદાકાળ માટે અલગ કરે છે.

“કુકરા અંગેનું દૃષ્ટાંત અને જાળનું દૃષ્ટાંત બન્ને સ્પષ્ટ રીતે શીખવે છે કે એવો કોઈ સમય નથી જ્યારે બધા દુષ્ટો ઈશ્વર તરફ વળી આવશે. ઘઉં અને કુકરા કાપણી સુધી સાથે વધે છે. સારા અને ખરાબ માછલીઓ અંતિમ વિભાજન માટે સાથે જ કિનારે ખેંચીને લાવવામાં આવે છે.

“ફરીથી, આ દૃષ્ટાંતો શીખવે છે કે ન્યાય પછી કૃપાકાળ રહેવાનો નથી. જ્યારે સુસમાચારનું કાર્ય પૂર્ણ થાય છે, ત્યારે તરત જ સારા અને દુષ્ટ વચ્ચે વિભાજન થાય છે, અને દરેક વર્ગનું ભાગ્ય સદાકાળ માટે નિશ્ચિત થઈ જાય છે.” Christ’s Object Lessons, 123.

એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના મુદ્રણનો સમય જલદી આવનારા રવિવારના કાયદા સાથે સમાપ્ત થાય છે, અને તે ત્રીજી કસોટી તથા 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ આવેલી પ્રથમ કસોટી વચ્ચે, બીજી કસોટી લાઓદિકેયન એડવેન્ટિઝમ પર લાવવામાં આવે છે. “ન્યાય પછી કોઈ અજમાયશનો સમય નથી,” કારણ કે ત્યારે એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર માટે સુસમાચારનું કાર્ય પૂર્ણ થઈ જાય છે.

સિસ્ટર વ્હાઇટ અનેક સ્થળોએ શીખવે છે કે જો આપણે પ્રથમ કસોટીમાં પસાર ન થઈએ, તો બીજી કસોટીમાં પણ પસાર થઈ શકીશું નહીં; અને બીજી કસોટીમાં સફળતાપૂર્વક પસાર થયા વિના, ત્રીજી, નિર્ણાયક કસોટી પર આપણી નિષ્ફળતા પ્રગટ થશે.

“મારું ધ્યાન ખ્રિસ્તના પ્રથમ આગમનની ઘોષણા તરફ ફરી દોરવામાં આવ્યું. યોહાનને એલિયાહની આત્મા અને શક્તિમાં ઇસુનો માર્ગ તૈયાર કરવા મોકલવામાં આવ્યો હતો. જેમણે યોહાનની સાક્ષીને અસ્વીકારી, તેઓ ઇસુના ઉપદેશોથી લાભાન્વિત થયા નહોતાં. તેમના આગમનની પૂર્વઘોષણા કરનાર સંદેશાનો તેમણે કરેલો વિરોધ તેમને એવી સ્થિતિમાં મૂકી ગયો કે તેઓ તે મજબૂતતમ પુરાવાને સહેલાઈથી સ્વીકારી શક્યા નહીં કે તેઓ જ મસીહા હતા. શૈતાને યોહાનના સંદેશાને અસ્વીકાર કરનારાઓને આગળ વધારીને વધુ દૂર સુધી લઈ ગયો, જેથી તેઓ ખ્રિસ્તને પણ અસ્વીકારી અને ક્રૂસ પર ચઢાવે. આમ કરતાં તેમણે પોતાને એવી સ્થિતિમાં મૂકી દીધા કે તેઓ પેન્ટેકોસ્ટના દિવસે મળનારા તે આશીર્વાદને ગ્રહણ કરી શક્યા નહીં, જે તેમને સ્વર્ગીય પવિત્રસ્થાનમાં પ્રવેશવાનો માર્ગ શીખવત. મંદિરના પડદાનું ફાટવું એ દર્શાવતું હતું કે યહૂદી બલિઓ અને વિધિઓ હવે વધુ સ્વીકારવામાં આવશે નહીં. મહાન બલિ અર્પણ કરવામાં આવી હતી અને સ્વીકારવામાં આવી હતી, અને પેન્ટેકોસ્ટના દિવસે ઊતરેલો પવિત્ર આત્મા શિષ્યોના મનને પૃથ્વીય પવિત્રસ્થાનમાંથી સ્વર્ગીય પવિત્રસ્થાન તરફ લઈ ગયો, જ્યાં ઇસુ પોતાના જ રક્ત દ્વારા પ્રવેશ્યા હતા, જેથી પોતાના પ્રાયશ્ચિત્તના લાભો પોતાના શિષ્યો પર વરસાવે. પરંતુ યહૂદીઓ સંપૂર્ણ અંધકારમાં છોડી દેવામાં આવ્યા. તેઓ ઉદ્ધારની યોજનાના વિષે જે સર્વ પ્રકાશ તેમને પ્રાપ્ત થઈ શક્યો હોત તે બધો ગુમાવી બેઠા, અને હજી પણ પોતાના નિષ્ફળ બલિદાન અને અર્પણો પર ભરોસો રાખતા રહ્યા. સ્વર્ગીય પવિત્રસ્થાને પૃથ્વીય પવિત્રસ્થાનનું સ્થાન લીધું હતું, છતાં તેઓને આ પરિવર્તનનો કોઈ જ્ઞાન નહોતો. તેથી તેઓ પવિત્ર સ્થાને ખ્રિસ્તની મધ્યસ્થતાથી લાભાન્વિત થઈ શક્યા નહીં.”

“ઘણાં લોકો ખ્રિસ્તને નકારવા અને તેમને ક્રૂસ પર ચઢાવવાના યહૂદીઓના માર્ગને ભયથી નિહાળે છે; અને જ્યારે તેઓ તેમના ઉપર થયેલા શરમજનક અપમાનનો ઇતિહાસ વાંચે છે, ત્યારે તેઓ માને છે કે તેઓ તેમને પ્રેમ કરે છે, અને પેત્ર જેમ તેમને નકાર્યા તેમ તેઓ ન નકાર્યા હોત, અથવા યહૂદીઓએ જેમ તેમને ક્રૂસ પર ચઢાવ્યો તેમ તેઓ ન ચઢાવ્યો હોત. પરંતુ સર્વનાં હૃદયો વાંચનાર દેવએ, તેઓએ ઇસુ પ્રત્યે હોવાનો દાવો કરેલો જે પ્રેમ હતો, તેને પરીક્ષામાં મૂક્યો છે. પ્રથમ દૂતના સંદેશના સ્વીકારને લઈને સમગ્ર સર્વે અતિ ઊંડા રસથી નિહાળ્યું. પરંતુ ઘણાં એવા, જેઓ ઇસુને પ્રેમ કરતા હોવાનો દાવો કરતા હતા, અને જેઓ ક્રૂસની વાર્તા વાંચતાં આંસુ વહાવતા હતા, તેઓએ તેમના આગમનની સુસમાચારનો ઉપહાસ કર્યો. સંદેશને આનંદથી સ્વીકારવાને બદલે, તેમણે તેને ભ્રાંતિ જાહેર કરી. જેમને તેમના પ્રગટ થવાનો પ્રેમ હતો, તેઓનો તેમણે દ્વેષ કર્યો અને તેમને ચર્ચામાંથી બહાર કાઢી મૂક્યો. જેમણે પ્રથમ સંદેશને નકાર્યો, તેઓ બીજા દ્વારા લાભ પામી શક્યા નહીં; અને તેઓ મધ્યરાત્રિના પોકારથી પણ લાભ પામ્યા નહીં, જે તેમને વિશ્વાસ દ્વારા ઇસુ સાથે સર્વે પવિત્ર સ્થાનના પરમપવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશ કરવા તૈયાર કરવાનો હતો. અને પૂર્વના આ બન્ને સંદેશોને નકારીને, તેમણે પોતાની સમજણને એવી અંધકારી બનાવી દીધી છે કે તેઓ ત્રીજા દૂતના સંદેશમાં, જે પરમપવિત્ર સ્થાનમાં જવાનો માર્ગ દર્શાવે છે, કોઈ પ્રકાશ જોઈ શકતા નથી. મેં જોયું કે જેમ યહૂદીઓએ ઇસુને ક્રૂસ પર ચઢાવ્યો, તેમ

નામમાત્ર ની ચર્ચા એ આ સંદેશાઓને ક્રૂર પર ચઢાવવા છે; તેથી તેમને પરમપવિત્ર સ્થાનમાં જવાના માર્ગનું કોઈ જાન નથી, અને તેમાં ઈસુની મધ્યસ્થતાથી તેઓ લાભ પામી શકતા નથી. જે રીતે યહૂદીઓએ પોતાના નિર્રર્થક બલિદાનો અર્પણ કર્યા, તે જ રીતે તેઓ એ ખંડમાં પોતાની નિર્રર્થક પ્રાર્થનાઓ અર્પણ કરે છે, જેને ઈસુ છોડી ચૂક્યો છે; અને શેતાન, આ છેતરપિંડીથી પ્રસન્ન થઈ, ધાર્મિક સ્વરૂપ ધારણ કરે છે, અને ખ્રિસ્તી હોવાનો દાવો કરતા આ લોકોના મનને પોતાની તરફ દોરી જાય છે, અને પોતાની શક્તિ, પોતાના ચિહ્ન અને ખોટા અદ્ભુતો દ્વારા તેમને પોતાના ફંદામાં મજબૂત રીતે બાંધી દે છે.” Early Writings, 259–261.

જો આપણે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલા ચેતવણીના સંદેશને સ્વીકારશું નહીં, તો તે આવે ત્યારે આપણે નિશ્ચિતપણે રવિવારના કાયદાને સ્વીકારી લઈશું, જો માન્ય રાખીએ કે આપણે હજી જીવંત હોઈએ. આ કહેવાથી, તે પરીક્ષા જેમાં આપણે આપણું શાશ્વત ભાગ્ય નિર્ધારિત કરીએ છીએ, અને તે પરીક્ષા જે આપણે રવિવારના કાયદા સમયે સીલ થવા પહેલાં પાસ કરવી આવશ્યક છે, જે તે પરીક્ષા છે જે આપણે કૃપાકાળ બંધ થાય તે પહેલાં પાસ કરવી જ જોઈએ, તે બીજી પરીક્ષા છે, અને તે પશુની પ્રતિમાની પરીક્ષા છે.

“પ્રભુએ મને સ્પષ્ટ રીતે દર્શાવ્યું છે કે કૃપાકાળ સમાપ્ત થાય તે પહેલાં પશુની પ્રતિમા રચાશે; કારણ કે તે દેવના લોકો માટે મહાન પરીક્ષા થવાની છે, જેના દ્વારા તેમના શાશ્વત ભાગ્યનો નિર્ણય થશે. તમારું સ્થાન એટલી અસંગતતાઓની ગૂંચવણ છે કે બહુ થોડાં જ લોકો છેતરાશે.

“પ્રકટીકરણ 13માં આ વિષય સ્પષ્ટપણે રજૂ કરવામાં આવ્યો છે; [પ્રકટીકરણ 13:11–17, અવતરણ].”

“દેવના લોકોએ મુદ્રાંકિત થવા પહેલાં આ પરીક્ષામાંથી પસાર થવું અનિવાર્ય છે. જેમણે દેવની આજ્ઞા પાળીને અને ખોટા સાબ્બાથને સ્વીકારવાનો ઇનકાર કરીને દેવ પ્રત્યે પોતાની વફાદારી સાબિત કરી છે, તેઓ પ્રભુ દેવ યહોવાહના ધ્વજ હેઠળ સ્થાન પામશે, અને જીવતા દેવની મુદ્રા પ્રાપ્ત કરશે. અને જે સ્વર્ગીય ઉત્પત્તિવાળા સત્યનો ત્યાગ કરે છે અને રવિવારના સાબ્બાથને સ્વીકારે છે, તેઓ પશુની છાપ પ્રાપ્ત કરશે.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના મુદ્રાંકનના સમયમાં બીજી કસોટી એક પ્રબોધક દૃશ્યમાન કસોટી છે. તેમાં સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા માં પશુની પ્રતિમાની રચનાને ઓળખવાની આવશ્યકતા છે, અને તે કસોટી માત્ર ઈશ્વરના પ્રબોધક વચન દ્વારા જ પ્રગટ થઈ શકે છે. તેથી પણ વધુ, ઈશ્વરના પ્રબોધક વચનને માત્ર તેઓ જ સમજશે, જે લોકો ઉત્તરવર્ષાના સંદેશને ગ્રહણ કરવાનો પસંદ કરે છે, જેનું પ્રતિનિધિત્વ “પંક્તિ પર પંક્તિ” ની પદ્ધતિરૂપે કરવામાં આવ્યું છે. જો પ્રકટીકરણ અઢારના પરાક્રમી દૂતના ઉતરતાં સમયે તેના હાથે રહેલો સંદેશ અમે ગ્રહણ કરવા ઇનકાર કરીશું, તો પશુની પ્રતિમાની રચનાને ઓળખવાની ક્ષમતા આપણામાં રહેશે નહીં.

દૂતના હાથે રહેલા સંદેશને ભોજનરૂપે ગ્રહણ કરવા માટે આવશ્યક છે કે ભવિષ્યવાણીનો વિદ્યાર્થી જોઈ શકે કે દૂતના હાથે એક સંદેશ છે. જ્યારે પ્રકાશિતવાક્ય અઢારનો શક્તિશાળી દૂત ઉતરે છે, ત્યારે તે વચન તેના હાથે કોઈ વસ્તુને સ્પષ્ટ રીતે ઓળખાવતું નથી; પરંતુ “પંક્તિ પર પંક્તિ”ની પદ્ધતિ અનેક સાક્ષીઓના આધાર પર સ્થાપિત કરે છે કે જે દૂત ઉતરે છે તેના હાથે હંમેશા એક સંદેશ હોય છે. જે લોકો “પંક્તિ પર પંક્તિ”ની પદ્ધતિને નકારી કાઢે છે, તેઓ તે સંદેશ પ્રત્યે અંધ છે, જે એ સાબિતી પ્રદાન કરે છે કે પશુની પ્રતિમા યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં રચાઈ રહી છે. આને ઓળખવું જ જોઈએ, કારણ કે અમારી શાશ્વત નિયતિ આ સત્યને ઓળખવા પર આધારિત છે. “પંક્તિ પર પંક્તિ” પ્રમાણે, સિસ્ટર વ્હાઇટ પ્રથમ દૂતની ભવિષ્યવાણીય લાક્ષણિકતાઓને પ્રકાશિતવાક્યના અઢારમા અધ્યાયના શક્તિશાળી દૂતની એ જ લાક્ષણિકતાઓ સાથે ઓળખાવે છે.

“મને દર્શાવવામાં આવે ચું કે પૃથ્વી પર ચાલી રહેલા કાર્યમાં સમગ્ર સ્વર્ગ કેટલો રસ લીધો હતો. ઈસુએ એક શક્તિ શાળી દૂતને પૃથ્વી પર ઉતરી જઈ પૃથ્વીના નિવાસીઓને તેમની બીજી આવનારી ઉપસ્થિતિ માટે તૈયાર થવા ચેતવણી આપવા માટે આજ્ઞા આપી. જ્યારે તે દૂત સ્વર્ગમાં ઈસુની ઉપસ્થિતિમાંથી નીકળ્યો, ત્યારે તેના આગળ અત્યંત તેજસ્વી અને મહિમામય પ્રકાશ જતો હતો. મને કહેવામાં આવે ચું કે તેનું ધ્યેય પોતાની મહિમાથી પૃથ્વીને પ્રકાશિત કરવાનો અને મનુષ્યને ઈશ્વરના આવનારા ક્રોધ વિષે ચેતવણી આપવાનો હતો. બહુજનોએ તે પ્રકાશ સ્વીકાર્યો. તેમનાંના કેટલાક ખૂબ જ ગંભીર જણાતા હતા, જ્યારે બીજા આનંદિત અને હર્ષવિભોર હતા. જેમણે તે પ્રકાશ સ્વીકાર્યો તેઓ સૌએ પોતાના ચહેરા સ્વર્ગ તરફ ફેરવ્યા અને ઈશ્વરની મહિમા કરી. યદ્યપિ તે સૌ પર વરસાવવામાં આવ્યો હતો, તો પણ કેટલાક માત્ર તેના પ્રભાવ હેઠળ આવ્યા, પરંતુ તેને હૃદયપૂર્વક સ્વીકાર્યો નહિ. ઘણા મહાક્રોધથી ભરાઈ ગયા. સેવકો અને લોકો દુષ્ટ સાથે એક થયા અને તે શક્તિ શાળી દૂત દ્વારા પ્રસરીત કરાયેલ પ્રકાશનો દૃઢતાપૂર્વક વિરોધ કર્યો. પરંતુ જેમણે તેને સ્વીકાર્યો તેઓ જગતથી અલગ થઈ ગયા અને પરસ્પર ખૂબ નજીકથી એકતાબદ્ધ થયા.”

“શૈતાન અને તેના દૂતો શક્ય તેટલા વધારે લોકોને પ્રકાશથી દૂર આકર્ષવા માટે અત્યંત વ્યસ્તપણે પ્રવૃત્ત હતા. જેઓએ તેને નકારી કાઢ્યો હતો, તેઓ અંધકારમાં છોડી દેવાયા. મેં દેવદૂતને તેના અંગીકાર કરનાર પ્રજાજનો પર અત્યંત ગહન રસથી નજર રાખતા જોયો, જેથી જ્યારે સ્વર્ગીય ઉદ્ભવનો સંદેશ તેઓને રજૂ કરવામાં આવ્યો, ત્યારે તેમણે જે ચરિત્ર વિકસાવ્યું હતું તેનો દાખલો નોંધવામાં આવે. અને જેમ જેમ ઈસુ પ્રત્યે પ્રેમનો દાવો કરનાર અતિ ઘણા લોકોએ સ્વર્ગીય સંદેશથી ઉપહાસ, ઠણ્ઠા અને દ્વેષ સાથે મુખ ફેરવ્યું, તેમ તેમ એક દેવદૂતે પોતાના હાથે ધરેલ પટલ પર તે લજ્જાસ્પદ નોંધ લખી. સર્વ સ્વર્ગ ક્રોધથી ભરાઈ ગયો કે ઈસુ સાથે તેના અંગીકાર કરનાર અનુયાયીઓ દ્વારા આ રીતે અવગણના કરવામાં આવે.” Early Writings, 245, 246.

આ અવતરણમાં, પ્રકાશન અધ્યાય ચૌદનો પ્રથમ દૂત “પૃથ્વીના નિવાસીઓને તેમના બીજા પ્રગટ થવા માટે તૈયારી કરવા ચેતવવા ઉતરવા માટે” “નિયુક્ત” કરવામાં આવ્યો હતો, જે પ્રકાશન અધ્યાય અઢારના દૂતના કાર્ય સાથે સર્વથા સમાન છે. પ્રથમ દૂતનું મિશન “પૃથ્વીને તેની મહિમાથી પ્રકાશિત કરવું અને માણસને ઈશ્વરના આવનારા ક્રોધ વિષે ચેતવવું” હતું, જે ફરી એક વાર અધ્યાય અઢારના દૂતનું જ મિશન છે. જેમણે આ સંદેશ સ્વીકાર્યો તેઓએ “ઈશ્વરને મહિમા આપી,” અને જેમણે આ સંદેશનો ઇનકાર કર્યો તેઓ “સંપૂર્ણ અંધકારમાં છોડી દેવાયા.”

દાનિયેલ અને તે ત્રણ શ્રેષ્ઠ પુરુષોએ સ્વર્ગીય આહાર ગ્રહણ કરવાનું પસંદ કર્યું, અને બીજા સમૂહે બાબેલનો આહાર ગ્રહણ કર્યો. દસ દિવસની “દૃશ્ય પરીક્ષા”ના અંતે, દાનિયેલ અને તેના સાથીઓએ દેવને મહિમા આપ્યો, કારણ કે તેમના મુખમાંડળો બાબેલનો આહાર લેતાં લોકો કરતાં દૃશ્ય રીતે વધુ તંદુરસ્ત અને વધુ સુંદર જણાતા હતા. પ્રકાશન અધ્યાય ચૌદનો પ્રથમ દૂતનો સંદેશ, અનંત સુવાર્તાની પોતાની ઓળખમાં, આ ત્રણ પરીક્ષાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પ્રથમ પરીક્ષા છે દેવનો ભય માનવો, બીજી છે તેને મહિમા આપવો, અને ત્રીજી પરીક્ષા ત્યારે આવે છે જ્યારે ન્યાયનો સમય આવી પહોંચે છે. જેમ અધ્યાય દશમાં યોહાન દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું છે, તેમ જેઓએ પ્રથમ દૂતના હાથમાંથી નાનું પુસ્તક લીધું અને તેને ખાધું, તેમણે બીજી પરીક્ષા સમયે દેવને મહિમા આપ્યો, અને ત્યારબાદ તેઓ નેબૂપદનેઝરના ન્યાયમાં પ્રવેશવા તૈયાર થયા. પંક્તિ પર પંક્તિ, 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ની પ્રથમ પરીક્ષા એ પરાક્રમી દૂતના હાથમાં રહેલું નાનું પુસ્તક ખાવાની હતી. આ પરીક્ષાએ આગલી પરીક્ષાનો પરિચય કરાવ્યો, જેમાં ત્રીજી અને અંતિમ કસોટી પહેલાં જ ઉપાસકોના બે વર્ગો પ્રગટ થવાના હતા, જે માત્ર એટલું દર્શાવતી હતી કે ક્યાંક મહિમાવંત સ્વભાવ છે, અથવા તો અંધકારથી ભરેલો સ્વભાવ.

એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના મુદ્રાંકનનો સમય સપ્ટેમ્બર 11, 2001 ની ઐતિહાસિક ઘટના થી લઈને યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં જન્મેલી આવનારા રવિવારના કાયદા સુધીનો ઇતિહાસ છે. તે ઇતિહાસમાં દસ કન્યાઓનું દૃષ્ટાંત અક્ષરશઃ ફરીથી પુનરાવર્તિત થશે અને પૂર્ણ થશે. તેથી એ હકીકત દર્શાવે છે કે હબક્કુલૂક

બેનો ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસ પણ અક્ષરશઃ ફરીથી પુનરાવર્તિત થશે અને પૂર્ણ થશે. તેનો અર્થ એ પણ થાય છે કે એક લાખ ચુમ્માલીસ હજારના મુદ્રાંકનનો સમય એ એવો સમયગાળો છે, જેમાં દરેક ભવિષ્યવાણીય દર્શનનો પ્રભાવ અક્ષરશઃ ફરીથી પુનરાવર્તિત થાય છે અને પૂર્ણ થાય છે.

દાનિયેલ અધ્યાય અગિયાર, વાક્ય ચાલીસ 1989માં અંતકાળે અનમુદ્રિત થયું. આ વાક્યનો આરંભ 1798ના અંતકાળથી થાય છે, અને 1989માં અંતકાળે ચિહ્નિત કરતાં પૂર્ણ થાય છે. પંક્તિ ઉપર પંક્તિ મુજબ, 1798નો અંતકાળ 1989ના અંતકાળ સાથે સુસંગત બને છે. વાક્ય ચાલીસનો ઇતિહાસ, જે 1798માં શરૂ થાય છે અને વાક્ય એકતાલીસમાં રવિવારના કાયદા સુધી આગળ વધે છે, તે પૃથ્વી-પશુ (યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ)નો બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના છઠ્ઠા રાજ્ય તરીકેનો ઇતિહાસ દર્શાવે છે. પૃથ્વી-પશુના રિપબ્લિકનવાદ અને પ્રોટેસ્ટન્ટવાદના બે શિંગડા આ બે અંતકાળોથી પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

એક લાખ ચુમ્માલીસ હજારના મુદ્રાંકનના સમયમાં, તે સમયગાળાની અંદરના ત્રણ પરીક્ષાઓમાંથી બીજી પરીક્ષા દરમિયાન પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડું ઉપાસકોના બે વર્ગો ઉત્પન્ન કરશે. એક વર્ગ ખ્રિસ્તની પ્રતિમા વિકસાવી હશે, અને બીજા વર્ગે પશુની પ્રતિમા વિકસાવી હશે. તે પરીક્ષણકાળમાં, રિપબ્લિકન શિંગડું ધર્મત્યાગી પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડા સાથે જોડાશે અને પશુની પ્રતિમા રચશે, કારણ કે ત્યારબાદ પ્રોટેસ્ટન્ટ ચર્ચો નાગરિક સરકાર પર નિયંત્રણ કબજે કરશે. આ સમયગાળો દેવના વચનના દરેક દર્શનમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, કારણ કે અહીં જ બાઇબલનાં દરેક “પુસ્તકો મળે છે અને સમાપ્ત થાય છે.”

તે ઇતિહાસમાં બીજી કસોટી એ પશુની મૂર્તિની કસોટી છે—આંતરિક રીતે કન્યાઓ માટે, અને બાહ્ય રીતે વિરોધી બે રાજકીય પક્ષોના રાજકારણીઓ માટે. આ કસોટી એ જ છે જેને અમારે જલ્દી આવનારા રવિવારના કાયદાના સમયે “ફૂપાકાળ પૂર્ણ થાય તે પહેલાં” પાર કરવી જોઈએ. આ કસોટી એ જ છે જેને અમે “અમારે પર મુદ્રાંકિત થવાનાં પહેલાં” પાર કરીએ છીએ. આ કસોટી એ જ છે જેમાં “અમારું શાશ્વત ભાગ્ય નક્કી કરવામાં આવશે.”

આ અભ્યાસને આપણે આગામી લેખમાં આગળ વધારીશું.

“પછી એક અન્ય શક્તિશાળી દૂતને પૃથ્વી પર ઉતરવા માટે નિયુક્ત કરવામાં આવ્યો. ઈસુએ તેના હાથમાં એક લખાણ મૂક્યું, અને જ્યારે તે પૃથ્વી પર આવ્યો, ત્યારે તેણે પોકારી ઊઠ્યો, ‘બાબેલ પડી ગયું, પડી ગયું.’ ત્યાર પછી મેં નિરાશ થયેલાઓને ફરીથી પોતાની આંખો સ્વર્ગ તરફ ઊંચી કરતાં જોયા, પોતાના પ્રભુના પ્રગટ થવાની આશા અને વિશ્વાસ સાથે નિહાળતાં. પરંતુ ઘણા તો જાણે નિર્જીવ અવસ્થામાં, ઊંઘમાં હોય તેમ, સ્થિર જ રહેતાં લાગ્યા; તેમ છતાં હું તેમના મુખમંડળ પર ઘેરા શોકની છાપ જોઈ શકતી હતી. નિરાશ થયેલાઓએ પવિત્ર શાસ્ત્રોમાંથી જાણ્યું કે તેઓ વિલંબના સમયમાં હતા, અને દર્શન પૂર્ણ થાય તેની તેઓએ ધીરજપૂર્વક રાહ જોવી જોઈએ. જે જ પુરાવાઓએ તેમને 1843માં પોતાના પ્રભુની રાહ જોવા દોરી ગયા હતા, તેઓ જ તેમને 1844માં પણ તેમની અપેક્ષા રાખવા પ્રેરતા હતા. છતાં મેં જોયું કે બહુમતી પાસે તે ઊર્જા નહોતી જે 1843માં તેમના વિશ્વાસને વિશેષતા આપતી હતી. તેમની નિરાશાએ તેમના વિશ્વાસને ક્ષીણ કરી નાખ્યો હતો....”

“જ્યારે પવિત્ર સ્થાને ઈસુની સેવા પૂર્ણ થઈ, અને તેઓ અતિપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ્યા, અને દેવની યવસ્થા સમાવી રાખતી પેટી સમક્ષ ઊભા રહ્યા, ત્યારે તેમણે વિશ્વને ત્રીજો સંદેશ આપવા માટે બીજો એક શક્તિશાળી દૂત મોકલ્યો. દૂતના હાથમાં એક પત્ર પટ મૂકવામાં આવ્યો, અને જ્યારે તે શક્તિશાળી અને મહિમા સાથે પૃથ્વી પર ઉતર્યો, ત્યારે તેણે મનુષ્યને કહ્યું: ‘તેરે આપવામાં આવી હોય તેવી અતિ ભયાનક ધમકી સાથે એક ભયંકર ચેતવણી જાહેર કરી. આ સંદેશ દેવના સંતાનોને તેમના સમક્ષ આવેલી પરીક્ષા અને યથાની ઘડી દર્શાવીને તેમને સાવચેત રાખવા માટે રચાયો હતો. દૂતે કહ્યું: ‘તેઓ પશુ અને તેની પ્રતિમા સાથે ધનિષ્ઠ યુદ્ધમાં લાવવામાં આવશે. અનંત જીવન માટેની તેમની એકમાત્ર આશા અડગ રહેવામાં છે. તેમનો જીવ જોખમમાં હોવા છતાં, તેઓએ સત્ત્વે મજબૂતીથી પકડી રાખવું જ પડશે.’”

ત્રીજો દૂત પોતાનો સંદેશ આ રીતે પૂર્ણ કરે છે: ‘અહીં પવિત્ર લોકોની ધીરજ છે: અહીં તેઓ છે કે જે દેવની આજ્ઞા આપો અને ઇસુના વિશ્વ આસને પાળે છે.’ જ્યારે તેણે આ શબ્દો ફરી કહ્યાં, ત્યારે તેણે સ્વર્ગીય મંદિર તરફ ઇશારો કર્યો. જે કોઈ આ સંદેશ સ્વીકારે છે, તેમના મન અતિપવિત્ર સ્થાને દોરવામાં આવે છે, જ્યાં ઇસુ પેટી સમક્ષ ઊભા રહી, તેમના માટે પોતાની અંતિમ મધ્યસ્થતા કરે છે જેમના માટે કરુણા હજી સ્થિત છે અને તેમના માટે પણ જેમણે અજ્ઞાનવશ દેવની યવસ્થા ભંગ કરી છે. આ પ્રાચીન તત્ત્વ ધર્મી મૃતકો માટે પણ કરવામાં આવે છે તેમજ ધર્મી જીવિતો માટે પણ. તેમાં તેઓ બધાનો સમાવેશ થાય છે જેમણે ખ્રિસ્તમાં વિશ્વ આસને મૃત્યુ પામ્યા, પરંતુ દેવની આજ્ઞા આપો વિષેનું પ્રકાશ પ્રાપ્ત કર્યું હોવાથી, તેની આજ્ઞા આપોનું ઉત્તર લંઘન કરીને અજ્ઞાનવશ પાપ કર્યું હતું.” Early Writings, 245, 255.